

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W LUBLINIE

20-079 Lublin, ul. Dolna 3 Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48, Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 12 grudnia 2003 r.

RLU – 61 – 69/03/EW

Decyzja RLU - Nr 41/2003

Na podstawie art. 23c ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy i par. 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Karpackiej Spółki Gazownictwa Sp. z o.o. w Tarnowie polegające na stosowaniu we wzorze umowy sprzedaży gazu ziemnego dla klientów indywidualnych (konsumentów) niedozwolonej klauzuli umownej wpisanej do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych , o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu: : „Spory wynikłe z niniejszej umowy rozstrzyga sąd właściwy dla miejsca siedziby Sprzedawcy”, o której mowa w art. 23a ust. 2 ww. ustawy,

oraz nakazuje zaniechanie jej stosowania.

Uzasadnienie

W wyniku analizy wzoru umowy sprzedaży gazu ziemnego dla odbiorców indywidualnych (konsumentów) stwierdzono, że zapis o treści „Spory wynikłe z niniejszej umowy rozstrzyga sąd właściwy miejscowo dla miejsca siedziby Sprzedawcy” stanowią niedozwoloną klauzulę umowną wpisaną do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych, o którym mowa w art. 23a ust. 2 ustawy o ochronie...

Wobec powyższego wszczęto postępowanie administracyjne przeciwko Karpackiej Spółce Gazownictwa Sp. z o.o. w Tarnowie, zwaną dalej Spółką, pod zarzutem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów poprzez stosowanie w umowach zawieranych z konsumentami zapisu stanowiącego niedozwoloną klauzulę umowną wpisaną do Rejestru.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego Spółka wskazała, że:

1. W praktyce ten zapis umowy nie był stosowany, gdyż wszystkie Oddziały stosowały ogólne warunki kodeksu cywilnego w tym zakresie.

2. Po otrzymaniu postanowienia o wszczęciu postępowania administracyjnego Spółka podjęła niezbędne kroki mające na celu zmianę zapisu umowy.

Prezes UOK i K ustalił i zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 31 stycznia 2003 r. Sygn. Akt XVII AMC 31/02 uznał, że zapis w umowie Przedsiębiorstwa Remontowo – Budowlanego „REMO - BUD” w Gnieźnie o treści: Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie”, stanowi postanowienie wzorca umowy uznane za niedozwolone.

Postanowienie to zostało dnia 30 czerwca 2003 r. wpisane do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86 poz. 804) stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Natomiast ust. 2 art. 23a stanowi, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane

do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Zakwestionowany przez Prezesa UOK i K zapis umowy sprzedaży gazu ziemnego dla odbiorców indywidualnych (konsumentów) o treści: Spory wynikłe z niniejszej umowy rozstrzyga sąd właściwy dla miejsca siedziby Sprzedawcy, a stosowany we wszystkich Oddziałach Spółki jest tożsamy w swoich skutkach z zapisem uznanym za niedozwoloną klauzulę umowną i wpisanym do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych na mocy postanowienia SOK i K, o którym mowa wyżej. Zapis ten wypełnia dyspozycję klauzuli uznanej za niedozwoloną, gdyż poddaje pod rozstrzygnięcie spory mogące wyniknąć w związku z realizacją umowy sprzedaży gazu ziemnego pomiędzy Spółką (jej Oddziałami) a odbiorcą – konsumentem, sądowi właściwemu miejscowo dla siedziby Spółki. Tym samym zapis ten działa na niekorzyść konsumenta zmuszając go do ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z podróżą do siedziby właściwego sądu powszechnego dla Spółki, jej Oddziału. Jest on także sprzeczny z przepisami kodeksu cywilnego stanowiącego, że właściwym miejscowo jest sąd siedziby pozwanego.

Uznanie klauzuli za abuzywną - niedozwoloną działa erga omnes. Skutek występuje od chwili wpisu do Rejestru postanowień wzorca uznanego za abuzywny. Posługiwanie się w obrocie klauzulą abuzywną, wpisaną do Rejestru, jest wykroczeniem – art. 138 b § 1 Kodeksu wykroczeń, stanowi także naruszenie ustawy o ochronie...

W tym przypadku nie ma zatem większego znaczenia fakt, że przedsiębiorca zaniechał stosowania niedozwolonej klauzuli umownej po wszczęciu postępowania administracyjnego przez Prezesa UOK i K i zmienił zapis wzorca umowy. Ze względu na fakt, że postępowanie administracyjne zostało wszczęte, musi zakończyć się wydaniem decyzji administracyjnej. Zaniechanie stosowania niedozwolonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów nie daje podstaw do umorzenia postępowania administracyjnego w tej sprawie, gdyż przedsiębiorca swoim działaniem naruszył przepisy prawa.

Spółka stosowała niedozwoloną klauzulę umowną wobec wszystkich swoich odbiorców będących konsumentami w rozumieniu przepisów prawa, wobec czego naruszyła zbiorowy interes konsumentów. Zaniechanie działania i zmiana wzorca umownego jest konsekwencją wszczęcia postępowania w tym zakresie przez Prezesa UOK i K i jako takie należy docenić. Nie zwalnia to jednak organu antymonopolowego od wydania niniejszej decyzji w tej sprawie z rozstrzygnięciem jak w jej sentencji i może być rozpatrywane tylko pod kątem wykonania przedmiotowej decyzji, natomiast nie może przesądzać o braku stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy o ochronie...

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji niniejszej decyzji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ustawy, przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa UOK i K - Delegatura w Lublinie w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia.

Otrzymuje:

Karpacka Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.

Decyzja została podpisana przez Ewę Wiszniowską dyrektora Delegatury w Lublinie